

се втичаше въ Днѣпръ, вгизнахъ въ водата съ коніетъ си и плавахъ по нея много време, да скриѣтъ дирята си, и послѣ, като излѣзохъ на бреготъ, покарахъ пататакъ.

Слѣдъ три дни подиръ това тия бѣхъ близо веке до онова мѣсто, къмъ което бѣхъ тръгнале. Въ воздухътъ отведнажъ се захладитѣ усѣтихъ че Днѣпръ е близо. Ей го лжшти се далече и отдѣлилъ се отъ оризонта, като темна ивица. Въше той съ студениѣтъ си волни и стелѣше се сѣ по-близо, по-близо, и най-послѣ обгърна половината на сичкото земно ширине. То бѣше онова мѣсто на Днѣпръ, дѣто той, като че вързанъ до тогава отъ праговетъ, наддѣляваше имъ и ечѣше, като море, разлѣлъ се охално, дѣто хвърлениѣтъ срѣди него острове тласкахъ го оште по-далече отъ брѣговетъ и водитѣ му, безъ да срѣштатъ урви и рѣтове, разстилахъ се широко по земята. Слѣзохъ казацитѣ отъ коніетъ, качихъ се на салъ, и, слѣдъ три часа плавание, стигнахъ брѣговетъ на островъ Хортица, дѣто бѣ тогава Сѣчь, която често промѣнуваше жилиштето си.

Купъ народъ се караше на брѣготъ съ превозачетъ. Казацитѣ си оправихъ коніетъ. Тарасъ се понадигна, позатѣгна си поесѣтъ и горделиво расправи мустакитѣ си. Младитѣ му синове и тѣ се огледахъ отъ краката до главата, съ нѣкакъвъ си страхъ и неопредѣлена радостъ, и сичкитѣ заедно влѣзохъ въ предмѣстието, което бѣ на половинъ верста ¹⁾ далече отъ Сѣчь. Като влѣзъхъ оште, оглушихъ ги петдесе ковачки чукове, отъ дваесе и петъ ковачници, заровени въ земята и покрити съ буци. Силни табаци сѣдѣхъ подъ стрѣхата на прустѣтъ и мачкахъ съ дебелиѣтъ си рѣцѣ говѣжди кожи; барутчни съ сергииѣтъ си сѣдѣхъ съ купове кремици, огниа и барутъ; арменецъ разставилъ скѣпи кѣрпи; татаринъ въртѣше на рѣжене овчи суджуци съ тѣсто; чифутинъ, истѣгналъ си главата напредъ, точеше ракия изъ бѣчвата. Но прѣвъ имъ се испрѣчи на срѣшта Запорожецъ, заспалъ на срѣдъ пѣтя, разметналъ рѣцѣ и нозѣ. Не можѣ Тарасъ да се не запре и да му се не понагледа. „Ама че се е размѣтналъ! Ама че здравъ юначина!“ запрѣлъ коня, думаше Булба. И наистина картината бѣ доста моштна: като левъ бѣ се истѣгналъ запорожецѣтъ на пѣтятъ; горделиво замѣтнатъ перчинъ чомбасъ захвашташе половинъ аршинъ земя;

1). Верстата има 1500 аршина.